

[Arbejdsministeren]

Så sagde hr. Jørgen Jensen en række ting om den nuværende arbejdsløshedssituation, som jeg ikke er uenig med ham i, men som jeg ikke skal kommentere her. Hr. Jørgen Jensen spurgte, om jeg allerede nu ville komme med et konkret ændringsforslag til mit eget lovforslag, der løste det problem, som jeg sagde, vi hidtil ikke havde kunnet løse, og som vi gerne ville diskutere med de andre partier i udvalget. Skal vi nu ikke lige vente og se, hvilke ideer der findes i udvalget, og se, om vi kan finde en fælles løsning, inden jeg låser mig fast på en endelig formulering af dette punkt?

Så er der spørgsmålet om en efterlønsordning. Jeg er enig med hr. Jørgen Jensen i, at det ville være ulykkeligt med en tvungen efterlønsordning. Vi skal ikke jage de ældre ud af arbejdsmarkedet. Vores tanker om en efterlønsordning svarer til fagbevægelsens tanker om en efterlønsordning, nemlig en ordning, der gør det muligt for mennesker, der selv har et ønske om – måske efter et meget opslidende arbejde igennem mange år på arbejdsmarkedet – at forlade arbejdsmarkedet.

Med hensyn til de enkelte forslag til afhjælpning af beskæftigelsesproblemerne har jeg givet tilsagn om, at vi gerne vil drøfte dem i udvalget.

Jeg var glad for hr. Bolvigs indlæg, der på alle principielle punkter svarede til regeringens opfattelse. Spørgsmålet om den særlige 130 dages regel for arbejdsløse, der er gift med selvstændige næringsdrivende, har jeg flere gange kommenteret i folketingets spørgetid, og givet tilslutning til at vi fremskynder arbejdet i Trierudvalget med at finde en løsning. Det, der er vanskeligheden ved denne sag, er, at der på den ene side er et ligestillings- og retfærdighedssynspunkt og på den anden side er et kontrolsynspunkt. Hidtil har arbejdsmarkedets parter altså ment af kontrolmæssige grunde at burde opretholde den særlige 130 dages regel, men jeg kan leve forestille mig, hvor uretfærdigt den må virke på mange.

Så er der spørgsmålet om styrkelsen af arbejdsformidlingen, og dér er jeg enig med hr. Bolvig. Jeg er også enig med hr. Bolvig i, at der må være plads til en udveksling af nye ideer omkring løsningen af arbejdsløshedsproblemet. Det er bestemt ikke nye ideer, vi har for mange af på nuværende tidspunkt.

Det er så skræmmende vanskeligheder, vi står over for, at enhver god, ny idé må undersøges til bunds.

Til hr. Honoré vil jeg også gerne sige tak, da der var en positiv grundholdning til forslaget. Jeg synes, det er helt naturligt, at man vil have lov at vurdere nogle enkeltheder i udvalget, inden man tager sin endelige stilling. Jeg vil dog med det samme sige til hr. Honoré, at regeringen har ingen planer, intet ønske om at forlænge særreglen for 1978 til også at gælde for 1979. Vi fjerner det pres, der gerne skulle være både på fagbevægelsen, på arbejdsformidlingskontorerne, på regeringen, på de arbejdssøgende selv, på virksomheder, på kommuner og på alle dem, vi ønsker at få inddraget, hvis vi på forhånd stiller i udsigt, at denne ordning skal forlænges. Tværtimod vil det være vores opfattelse, at den ikke skal forlænges.

Til fru Alice Hedegaard vil jeg gerne sige tak for den positive holdning til forslaget.

Jeg har svaret hr. Kurt Hansen og skal afslutte med at gentage, hvad jeg også sagde til indledning. For regeringen er det fantastisk vigtigt, at denne opgave – at løse de langtidsarbejdsløses problemer – klares med en bred tilslutning her i folketinget. Jeg tror ikke, at det er en sag, der egner sig til partipolitisk splid og taktik.

Inge Fischer Møller (S):

Hver gang vi diskuterer arbejdsmarkedsforhold, får kvinderne et ordentligt skud for boven. Jeg tror ikke, jeg er alene om at være træt af altid af mænd at blive belært om, hvordan kvindernes situation ser ud, og hr. Lawaetz undlod da heller ikke at benytte lejligheden i dag. Når arbejdsmarkedet har brug for kvinderne, så kalder man på dem, og de deltager aktivt i produktionen. Når der så bliver knaphed på arbejde, gør man det modsatte, så fører man en hetz mod kvinderne og siger, at det i og for sig er deres skyld, at det hele ser så skidt ud.

Jeg vil godt spørge hr. Lawaetz, hvordan han kunne komme med den påstand, at 40.000, eller cirka halvdelen af de forsikrede kvinder, ikke er reelt arbejdsløse. Efter det, hr. Lawaetz sagde, kunne man få opfattelsen af, at de 40.000 kvinder går hjemme med støvsuger og understøttelse og hygger sig gevaldigt. Jeg ville gerne sige, at jeg synes, det